

Arlon en Lorris op 19 juni.

Weer twee vluchten die niet normaal verliepen. Voor velen is de lol er helemaal van af. Urenlang op je duiven wachten en vervolgens blijven er weer een of meer achter. Een zeer moeilijk seizoen! Eerst Arlon, 370 km en los 09.45. Weinig duiven in concours, zie boven. 1^e, 6^e en 8^e werd Willem Wagteveld, 2^e Hatty & Adriaan Roest, Op de plaatsen 3,4 en 7 Ale vd Wal, op 5 Wietse Potijk. 9 Raymond de Vries en op 10 Dick de Jong. 50% of meer haalden Willem Wagteveld, Ale vd Wal, Dian de Vries en vader Raymond had het hoogste percentage met 6 van de 9.

Dan Lorris 615 km en los om 07.15. Er werden hoge snelheden verwacht maar dat pakte anders uit! Ook hier weinig duiven. Plaats 1 was voor Willem Beerda, op 2 en 8 Harm vd Wal. Dan de topper van deze vlucht Jelle Stuurman op 3,4,5,9 en 10. 6^e werd Willem Wagteveld en 7^e Ale vd Wal. 50% of meer voor Jelle Stuurman en Wietse Potijk.

Ter bemoediging nog maar een extra stukje...

Als het grootste deel van de duiven thuis was ging iedereen naar het lokaal/kroeg om af te slaan. Dat was dus op de zondagmorgen of middag. Daar werd de stedelijke moederklok gebeld, de afslag volgde en vervolgens werden de klokken gelicht. Als Harrie goed gespeeld had, ging hij niet mee naar het lokaal. Een stukje zelfbescherming. Niet om het rondje wat hij moest geven, dat kon er dan wel af. Nee, het was meer om het bier wat hij vervolgens van de anderen kreeg. Hij moest dan weer naar huis met die vervelende lantaarnpalen onderweg en bovendien was het meestal pas zondagmiddag en lag zijn vrouw nog niet in bed, zoals op de inkorfavonden.